

ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΕΛΙΔΑ	ΠΟΛΙΤΙΚΗ	ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ	ΚΟΣΜΟΣ	ΓΝΩΜΕΣ	ΤΑΣΕΙΣ
----------------	----------	--------------	--------	--------	--------

Ο ΖΑΝ-ΚΛΟΝΤ ΓΙΟΥΝΚΕΡ ΣΤΗΝ «Κ»

Πώς η Ελλάδα προσέφυγε στη βοήθεια

Ο πρόεδρος του Eurogroup αποκαλύπτει το παρασκήνιο και τις ισορροπίες στην Ε.Ε. ■ Η πρόβλεψη για διάθεση ευρωομολόγων στο μέλλον ■ Ο παραλογισμός των αγορών και το πραγματικό ενδεχόμενο εξόδου της χώρας από το ευρώ

Συνέντευξη στον **ΑΛΕΞΗ ΠΑΠΑΧΕΛΑ**

Το παρασκήνιο της προσφυγής της Ελλάδας στη διεθνή βοήθεια αποκαλύπτει στη συνέντευξή του, που δημοσιεύεται σήμερα, ο πρωθυπουργός του Λουξεμβούργου και πρόεδρος του Eurogroup Ζαν-Κλοντ Γιουνκέρ. Όπως παραδέχεται, ανασύχρησε πραγματικά για το ενδεχόμενο εξόδου της Ελλάδας από την Ευρωζώνη όταν οι αντιδράσεις των αγορών έγιναν τόσο παράλογες, που φαινόταν όλο και πιο δύσκολο να παρέχουμε πολιτική απάντηση στο πρόβλημα. Μάλιστα, δηλώνει ότι η πιο δύσκολη στιγμή της θητείας του ήταν όταν αντιτάχθηκε, ως πρόεδρος του Eurogroup, σε όσους θεωρούσαν ότι η λύση ήταν η έξοδος της Ελλάδας από την Ευρωζώνη, όσους είχαν «ένα πολιτικό σχέδιο που δεν άφηνε στην Ελλάδα καμία πιθανότητα παρά το να φύγει από την Ευρωζώνη».

Ο κ. Γιουνκέρ επικρίνει τη λαϊκιστική στάση γερμανικών Μέσων και κάποιων πολιτικών απέναντι στην Ελλάδα, κάτι που αποδίδει σε εσωτερικές πολιτικές επιδιώξεις. Όπως θυμάται, μάλιστα, «όποτε προσπάθησα να γίνω πιο ελαστικός, κάθε φορά που προσπάθησα να θέσω τα πράγματα, ας πούμε με λιγότερο αυστηρό τρόπο, βρέθηκαν αντιμέτωπος με έντονες αντιδράσεις από ορισμένες χώρες».

Σύμφωνα με τον κ. Γιουνκέρ, το ελληνικό πρόγραμμα στήριξης δεν έδωσε αρκετή έμφαση στη διάσταση της ανάπτυξης. Ο Λουξεμβούργιος πολιτικός δηλώνει στενοχωρημένος με την επιδείνωση των συνθηκών διαβίωσης των Ελλήνων, εκτιμώντας ότι «είναι απελπιστικό να μην υπάρχει καμία θετική προοπτική πέρα από περικοπές και μείωση των κοινωνικών παροχών». Και όπως συστήνει, «αν θέλετε να επανακάμψει η χώρα τότε θα πρέπει να εφεύρετε ένα έξυπνο μείγμα δημοσιονομικής εξυγίανσης και τόνωσης της ανάπτυξης». Ο κ. Γιουνκέρ προβλέπει ότι στο μέλλον θα προχωρήσει η ιδέα των ευρωομολόγων, ενώ δεν αποκλείει την χορήγηση ενός νέου πακέτου στήριξης, τονίζοντας πάντως ότι αν η Ελλάδα εφαρμόσει το πρόγραμμα, δεν θα υπάρχει ανάγκη ενός τρίτου πακέτου με ατιστοίχια κεφάλαια. Με μια διάθεση αυτοκριτικής, τέλος, εκτιμά ότι έκα-

νε λάθος που έδειξε τόσο μεγάλη υπομονή με την Ελλάδα, αλλά και με όσους δεν επεδείκνυν ευρωπαϊκή αλληλεγγύη.

— Όπως γνωρίζετε, η συνταγή μέτρων της Ελλάδας έχει οδηγήσει σε μια μεγάλη ύφεση, δημιουργώντας έναν φαύλο κύκλο από τον οποίο η χώρα είναι πλέον πολύ δύσκολο να εξέλθει. Θεωρείτε ότι η συνταγή των μέτρων ήταν σωστή ή ήταν λανθασμένη η εφαρμογή της;

— Νομίζω ότι δεν δώσαμε αρκετή έμφαση στη διάσταση της ανάπτυξης του όλου ελληνικού προβλήματος. Επιμένναμε σε μεγάλο βαθμό στη δημοσιονομική εξυγίανση και, χωρίς καμία αμφιβολία, χωρίς καμία εναλλακτική λύση ή επιλογή η Ελλάδα τέθηκε αντιμέτωπη με μια δοκιμασία εξυγίανσης των δημόσιων οικονομικών της. Εάν χρόνο με τον χρόνο προσθέτεις έλλειμμα σε έλλειμμα και δημόσιο χρέος σε δημόσιο χρέος, τότε επιδεινώνεις τη γενική κατάσταση της χώρας σου, όμως θα ήταν φρόνιμο και λογικό να εστιάζαμε αμέσως στη διάσταση της ανάπτυξης. Με αυτά τα δεδομένα, είναι φυσιολογικό που η Ελλάδα εισέρχεται στον πέμπτο χρόνο ύφεσης στη σειρά. Αν θέλετε να επανακάμψει η χώρα τότε θα πρέπει να εφεύρετε ένα έξυπνο μείγμα δημοσιονομικής εξυγίανσης και τόνωσης της ανάπτυξης. Ήμασταν σκληροί όσον αφορά τη δημοσιονομική εξυγίανση, αλλά πολύ αδύναμοι στην άλλη σημαντική παράμετρο, εκείνη της ανάπτυξης. Είμαι αρκετά στεναχωρημένος με την επιδείνωση των συνθηκών διαβίωσης των Ελλήνων, είναι απελπιστικό για τους ανθρώπους να έχουν πολύ χαμηλό εισόδημα και παρά τις όλο και περισσότερες προσπάθειές τους να μην έχουν καμία θετική προοπτική πέρα από περικοπές και μείωση των κοινωνικών παροχών. Προκειμένου να ανακάμψει η ελληνική κοινωνία θα πρέπει να έχουμε κάτι περισσότερο από μία απλώς επανάληψη του ίδιου μνημονιακού κύκλου. Υπήρξε πολύ αναστατωμένος από ορισμένες απόψεις που τα γερμανικά Μέσα και ενίοτε οι Γερμανοί πολιτικοί παρουσίαζαν για τους Έλληνες. Αυτό ήταν εντελώς απαράδεκτο.

— Θα μπορούσατε να εξηγήσετε τη συμπεριφορά τους, γιατί παραμέ-

Ζαν-Κλοντ Γιουνκέρ: Εάν χρόνο με τον χρόνο προσθέτεις έλλειμμα σε έλλειμμα και δημόσιο χρέος σε δημόσιο χρέος, τότε επιδεινώνεις τη γενική κατάσταση της χώρας σου.

“
«Ήμασταν σκληροί όσον αφορά τη δημοσιονομική εξυγίανση, αλλά πολύ αδύναμοι στην άλλη σημαντική παράμετρο, εκείνη της ανάπτυξης».

νομε κάπως προβληματισμένοι όσον αφορά το συγκεκριμένο ζήτημα.

— Νομίζω ότι οφείλεται στην εγκώρια ατζέντα τους. Ορισμένοι πολιτικοί στη Γερμανία και το μεγαλύτερο μέρος της γερμανικής γνώμης θεωρούσαν και εξακολουθούν να θεωρούν ότι θα πρέπει να πληρώσουν για τα λάθη και τις αποτυχίες της Ελλάδας όπως θα έκαναν για τη Γερμανία ή την Ολλανδία ή άλλη χώρα. Καθώς όμως υπήρχε αυξανόμενη παρεξήγηση σχετικά με την πολιτική που προσπαθούσαμε να θέσουμε σε εφαρμογή, α-

ντέδρασαν με λαϊκιστικό τρόπο. Ποτέ δεν μου άρεσε αυτό, γιατί η Ελλάδα είναι ένα σπουδαίο έθνος και οι Έλληνες είναι πολύ ευγενείς άνθρωποι. Εμείς είμαστε εταίροι και όχι εχθροί με τους Έλληνες, όταν λοιπόν η Ελλάδα άρχισε να αναγνωρίζει το πρόβλημα που αντιμετωπίζει, όταν άρχισε να λαμβάνει αποτελεσματική δράση, όταν άρχισε να γίνεται όλο και πιο ανήσυχη από την κατάσταση, και όταν οι υπόλοιποι άρχισαν να σημειώνουν τον κίνδυνο της μετάδοσης της κρίσης σε άλλες χώρες και η Ελλάδα έλαβε μέτρα, για μένα ήταν μια φυσιολογική αντίδραση να επενδύσω στην ευρωπαϊκή αλληλεγγύη.

— Υπήρξε ποτέ κάποια στιγμή που ανησυχούσατε πραγματικά για το ενδεχόμενο εξόδου της Ελλάδας από την Ευρωζώνη;

— Ναι.

— Γιατί έγινε αυτό;

— Διότι οι αντιδράσεις των αγορών κατέστησαν τόσο παράλογες με έναν τρόπο που φαινόταν όλο και πιο δύσκολο να παρέχουμε μια πολιτική απάντηση στο πρόβλημα που αντιμετωπίζαμε. Ήμουν πάντα αντίθετος σε όσους προσπαθούσαν να αθεώσουν την Ελλάδα εκτός Ευρωζώνης, να έχουν ένα πολιτικό σχέδιο που δεν άφηνε στην Ελλάδα καμία πιθανότητα παρά το να φύγει από την Ευρωζώνη. Ήταν η πιο δύσκολη στιγμή της θητείας μου: ως πρόεδρος του Eurogroup.

— Πότε ήταν αυτό, μήπως τον Νοέμβριο, όταν ο κ. Παπανδρέου είχε ανακοινώσει τα σχέδιά του για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος;

— Οχι, ήταν ακόμη πιο νωρίς. Όμως, το θέμα του δημοψηφίσματος ήταν κάτι που ενόχλησε, καθώς εμφανίστηκε χωρίς να το περιμέναί κανείς. Είχα τη συγκεκριμένη συζήτηση με τον Γιώργο Παπανδρέου κάποιους μήνες πριν, όταν εξέταζε το ενδεχόμενο διεξαγωγής δημοψηφίσματος για να καταστήσει σαφές το θέμα της στήριξης της Ελλάδας, όχι μόνο στη χώρα αλλά και στα μέρη των υπολοίπων. Όμως, την ίδια μέρα που αποφάσισε να προχωρήσει σε δημοψήφισμα, κάποιες μόλις μέρες ύστερα από ένα Ευρωπαϊκό Συμβούλιο που είχε διεξαχθεί στις 26 Οκτωβρίου του 2011, είχα μείνει έκπληκτος και αμέσως σκεφτήκα ότι κάτι τέτοιο δεν πρέπει να γίνει, αν και εί-

μαι αρκετές φορές υπέρ της άμεσης δημοκρατίας. Δεν συγκαταλέγομαι σε αυτούς που κάνουν από το πρώι μέχρι το βράδυ διάλεξη στην Ελλάδα. Όμως το πρόβλημα δεν ήταν το δημοψήφισμα, το πρόβλημα ήταν η προς έκπληξη όλων ανακοίνωση του δημοψηφίσματος μόλις λίγες μέρες αφού είχαμε ολοκληρώσει μια πλήρη διαδικασία λήψης αποφάσεων.

— Έχουμε ακούσει ιστορίες ότι στις αρχές του προγράμματος ήσασταν υπέρ ενός πιο μακροπρόθεσμου προγράμματος, δηλαδή υπέρ 5-6 χρόνων προσαρμογής και χαμηλότερων επιτοκίων, όμως οι Γερμανοί είχαν αντίθετη άποψη. Ισχύει κάτι τέτοιο;

— Ακριβώς.

— Θέλω να επιμείνω σε αυτό το σημείο στο συγκεκριμένο ζήτημα. Φαίνεται ότι οι Γερμανοί είχαν υιοθετήσει πραγματικά μια στάση τιμωρίας έναντι της Ελλάδας.

— Δεν ξέρω αν οι Γερμανοί είχαν ή όχι μια τέτοια στάση απέναντι στην Ελλάδα, καθώς δεν μου άρσει η συγκεκριμένη έκφραση. Όμως, όποτε προσπάθησα να γίνω πιο ελαστικός, κάθε φορά που προσπάθησα να θέσω τα πράγματα, ας πούμε με λιγότερο αυστηρό τρόπο, βρέθηκα αντιμέτωπος με έντονες αντιδράσεις από ορισμένες χώρες.

— Ποια είναι η άποψή σας για την όλη συζήτηση σχετικά με την έκδοση ευρωομολόγων; Πιστεύετε ότι θα συμβεί ποτέ κάτι τέτοιο;

— Εγώ το είχα προτείνει μαζί με τον τότε συνάδελφό μου στο υπουργείο Οικονομικών της Ιταλίας, Τζούλιο Τρεμόντι, τον Δεκέμβριο του 2010. Όμως, οι Γερμανοί, οι Ολλανδοί αλλά και άλλοι είχαν απορρίψει τη συγκεκριμένη ιδέα από την αρχή, χωρίς να έχουν αξιολογήσει τα πλεονεκτήματά της. Κάποια μέρα θα συμβεί.

— Υπήρξαν οποιαδήποτε λάθη που κάνατε κατά τη διάρκεια όλου αυτού του επεισοδίου; Ίσως θα έπρεπε να είχατε εκφραστεί νωρίτερα τις απόψεις σας στους Έλληνες;

— Πιστεύω ότι δεν είμαι απαλλαγμένος από τα λάθη, διότι ήμουν πολύ υπομονετικός, πολύ υπομονετικός απέναντι στην Ελλάδα και πολύ υπομονετικός απέναντι σε αυτούς που ήταν απρόθυμοι σε ό,τι είχε να κάνει με θέματα ευρωπαϊκής αλληλεγγύης.

Γερμανία και Ολλανδία ήθελαν αρχικά την εμπλοκή του ΔΝΤ

Ο κ. Γιουνκέρ εκτιμά ότι μετά την αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους, η Ευρώπη βρίσκεται πλέον μπροστά από τις εξελίξεις. Όταν ερωτάται όμως αν αυτή διευθετεί πλήρως και το ζήτημα παρανομής της Ελλάδας στην Ευρωζώνη, αντιδρά έντονα, τονίζοντας ότι αυτή είναι μια «ανόητη συζήτηση», προσθέτοντας ότι ο ίδιος δεν έθεσε ποτέ σε αμφισβήτηση τη θέση της Ελλάδας στην Ευρωζώνη, ούτε και πρόκειται να το κάνει.

— Υπήρχαν κάποιες κρίσιμες στιγμές προτού καταλήξει η Ελλάδα με την τρέχουσα. Θεωρείτε ότι υπήρχε έστω και μία μικρή πιθανότητα για την Ελλάδα να αποφύγει το πρόγραμμα και να χρηματοδοτηθεί από μόνη της τις ανάγκες της;

— Δεν θυμάμαι από τότε ήμουν της άποψης ότι η Ελλάδα θα έπρεπε να προ-

σπαθήσει να ζητήσει την παροχή ενός προγράμματος στήριξης. Καλέσαμε την Ελλάδα να ζητήσει στήριξη για το πρόγραμμα. Αρχικά, η Ελλάδα δεν ήταν πρόθυμη να υπαχθεί σε ένα πρόγραμμα στήριξης, κάτι που συνέβη αργότερα και στις περιπτώσεις της Ιρλανδίας και της Πορτογαλίας, που επίσης δεν επιθυμούσαν να ζητήσουν κάποια ευρωπαϊκή βοήθεια. Ωστόσο, όλοι οι υπόλοιποι θεωρούσαν τότε ότι είχε έρθει η ώρα για την Ελλάδα να ζητήσει τη συγκροτημένη στήριξη από το Eurogroup.

— Όπως θυμάμαι, για ένα μεγάλο διάστημα τόσο το Eurogroup όσο και η ΕΚΤ, αλλά και οποιοσδήποτε άλλος στην Ευρώπη, δεν επιθυμούσε να εμπλακεί το ΔΝΤ σε κάποια ευρωπαϊκή χώρα. Γιατί άλλαξε αυτό;

— Ήμουν μεταξύ εκείνων που δεν ε-

πιθυμούσαν την παρουσία του, διότι, όπως θεωρούσα τότε, τον Φεβρουάριο και τον Μάρτιο του 2010, ως μία Ε.Ε. θα ήμασταν σε θέση να ξεπεράσουμε το πρόβλημα χωρίς τη στήριξη του ΔΝΤ. Θυμάμαι που έλεγα ότι οι ΗΠΑ, σε περίπτωση που η πολιτεία της Καλιφόρνια αντιμετωπίσει κάποιο πρόβλημα, δεν θα έπρεπε να ζητήσουν τη βοήθεια από το ΔΝΤ, διότι θα έδιναν μια συλλογική, εθνική απάντηση σε ένα περιφερειακό πρόβλημα. Όμως, αργότερα φάνηκε ότι θα ήταν καλύτερο για λόγους αξιοπιστίας να έχουμε μαζί μας το ΔΝΤ. Το συγκεκριμένη άποψη ενστερνιζόταν αρχικά μόνο η Ολλανδία και η Γερμανία, που ωστόσο στη συνέχεια υποστηρίξαμε όλοι μας, καθώς τα κοινοβούλια στην Ολλανδία και τη Γερμανία θα εμφανίζονταν πολύ διστακτικά να βοηθήσουν

την Ελλάδα εάν δεν είχαμε τη στήριξη του ΔΝΤ.

— Υπήρξαν κάποιες συζητήσεις στην αρχή του προγράμματος, στις οποίες το ΔΝΤ υποστήριζε ότι η Ελλάδα θα πρέπει να επιδιώξει μια μεγάλη αναδιάρθρωση και ένα κούρεμα στις αρχές του προγράμματος.

— Ναι.

— Γιατί δεν συνέβη αυτό, ήταν κάποιο είδος τιμωρίας για τη νοοτροπία της Ελλάδας από τους Γερμανούς και τις υπόλοιπες χώρες ή απλώς ήταν θέμα πολιτικής;

— Εκείνη τη στιγμή δεν πίστευα ότι αυτή θα ήταν η σωστή κίνηση να πράζουμε, καθώς δεν γνωρίζαμε ποιες θα μπορούσαν να ήταν οι συνολικές επιπτώσεις, και έτσι αποφασίσαμε το άλλο.

— Θεωρείτε ότι με τον τρόπο που δια-

μορφώνεται η κατάσταση πλέον, με τη συμμετοχή των ιδιωτών πιστωτών στο PSI για την αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους, αλλά και άλλα θέματα, έχει διευθετηθεί πλήρως το θέμα της παρανομής της Ελλάδας στην Ευρωζώνη;

— Ποτέ δεν έθεσα υπό αμφισβήτηση τη θέση της Ελλάδας στην Ευρωζώνη και δεν πρόκειται να το κάνω ποτέ. Η Ελλάδα είναι μια παλιά ευρωπαϊκή δημοκρατία, αντιμετωπίζει τεράστια προβλήματα, λαμβάνει τις δράσεις που τις έχουμε ζητήσει, και δεν βρίσκω κανένα λόγο να συνεχιστεί αυτή η ανόητη συζήτηση. Δίνουν τροφή στις χρηματιστηριακές αγορές με τις δικές μας εικασίες! Δεν πρόκειται να αποτελέσω ποτέ μέρος αυτής της κατάστασης.

— Πιστεύετε ότι θα υπάρξει κάποιο νέο πακέτο διάσωσης και κάποια

νέα αναδιάρθρωση χρέους; Το συγκεκριμένο θέμα μονοπωλεί τις συζητήσεις στις αγορές αυτήν την περίοδο.

— Αυτό εξαρτάται από το λεγόμενο δεύτερο πρόγραμμα που πρόκειται να υλοποιηθεί. Αν η Ελλάδα προσθέτει αποτελεσματική δράση σε αποτελεσματική δράση, αν περιορίσει το δημοσιονομικό χάσμα, δηλαδή με λίγα λόγια αν υλοποιήσει το πρόγραμμα, τότε δεν βλέπω την ανάγκη ενός τρίτου πακέτου με αντιστοίχια κεφάλαια.

— Υπήρξε ποτέ σε κάποιο σημείο η αίσθηση ότι ήσασταν καταβεβλημένοι από τις αγορές;

— Ναι, και αυτό ήταν το λάθος μας: πάντα δίναμε την εντύπωση ότι βρισκόμασταν πίσω από τις εξελίξεις και ποτέ μπροστά από αυτές. Τώρα είμαστε σε κάποιο βαθμό μπροστά!

Τρόικα-Task Force αναζητούν τις εσωτερικές ισορροπίες τους

Πέντε μήνες μετά την απόφαση για ενίσχυση του μηχανισμού εποπτείας η Ε.Ε. δεν έχει κάνει τίποτε για οριστικοποίηση του σχήματος

Τα γρανάζια της ευρωπαϊκής γραφειοκρατίας και τους ανταγωνισμούς που αναπτύσσονται στο εσωτερικό της έχει εγκλωβιστεί η Task Force του κ. Χορστ Ράικενμαχ και το σύστημα ενισχυμένης εποπτείας για την εφαρμογή του Μνημονίου.

Στο τελευταίο Eurogroup κάποιοι υπουργοί κρατών - μελών εξέφρασαν τη δυσарοκία τους για την καθυστέρηση που παρατηρείται στο θέμα. Υπενθυμίζεται ότι η απόφαση για ενίσχυση του μηχανισμού που θα παρακολουθεί την υλοποίηση του Μνημονίου έχει ληφθεί από τη Σύνοδο Κορυφής της 26ης Οκτωβρίου, αλλά, πέντε μήνες μετά, η Κομισιόν δεν έχει οριστικοποιήσει το σχήμα.

Μέχρι στιγμής, η Task Force και τα μέλη της τρέικας που προέρχονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (κυρίως από τη Γενική Διεύθυνση Οικονομικών και Νομισματικών Υποθέσεων - DG ECFIN) είναι δύο ευρωπαϊκές δομές που

λειτουργούν παράλληλα και ασυντόνιστα. Οι σχέσεις τους είναι ουσιαστικά ανύπαρκτες. Η DG ECFIN θέλει να θέσει υπό τον έλεγχό της την Task Force, ώστε:

1. Να επικεντρωθεί κατ' απόλυτη προτεραιότητα στην παροχή τεχνικής βοήθειας για την υλοποίηση των μέτρων του Μνημονίου και να μην επεκτείνεται σε άσχετες περιοχές είτε κατόπιν αιτήματος της ελληνικής πλευράς, είτε με πρωτοβουλία των μελών της Task Force.

2. Να αναλάβει και εποπτικό ρόλο, να λειτουργήσει δηλαδή ως μηχανισμός αμεσών μεν, άσχετων καθυμερινής πίεσης στη πολιτική ηγεσία και τη διοίκηση για να εφαρμόσει τα μέτρα του Μνημονίου, αφετέρου δε έγκαιρης προειδοποίησης των Βρυξελλών για καθυστερήσεις, αποκλίσεις από τους στόχους κ.λπ.

Κάτι τέτοιο θέλουν ο κ. Μάρκο Μπούτι (ο γενικός διευθυντής της DG

Η στάση του κ. Χορστ Ράικενμαχ έχει ενοχλήσει τους γραφειοκράτες στις Βρυξέλλες.

ECFIN) και ο αναπληρωτής του, ο γνωστός στην Ελλάδα κ. Σερβάας Ντερούζ. Δεν το θέλει όμως ο κ. Ράικενμαχ. Γιατί αντιδρά; Οι φίλοι του λένε ότι δεν θέλει, γιατί εάν αναλάβει την εποπτεία δεν θα μπορεί να είναι αποτελεσματικός στην παροχή τεχνικής βοήθειας, καθώς η πρώτη ιδιότητα θα προκαλεί αρνητικές αντιδράσεις, καχυποψία κ.λπ. Οι εχθροί του υποστηρίζουν ότι δεν το θέλει, επειδή σε ένα τέτοιο σχήμα δεν «χωράει».

Από τη σύστασή της, η Task Force είναι ένας μηχανισμός εκτός της γνωστής διοικητικής πυραμίδας της Κομισιόν. Ο κ. Χορστ Ράικενμαχ επελέγη από τον πρόεδρο της Κομισιόν Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο και αναφέρεται απευθείας σε αυτόν και τον κ. Ρεν. Ο ίδιος ο Ράικενμαχ είναι μια emblematicή μορφή της Κομισιόν, με ισχυρή προσωπικότητα, ο οποίος είχε φτάσει στον ανώτατο βαθμό της κοινοτικής γραφειοκρατίας. Υπνρήτσε ως γε-

νικός διευθυντής σε τρεις διαφορετικές γενικές διευθύνσεις. Μετά τη συναξιοδότησή του, έγινε αντιπρόεδρος στην Ευρωπαϊκή Τράπεζα Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης (EBRD), η οποία χρηματοδοτεί έργα σε χώρες της Ανατολικής Ευρώπης. Εκείνη την περίοδο συνεργάστηκε στενά με τον Ολι Ρεν (τότε επίτροπο για τη Διεύθυνση), ο οποίος και τον πρότεινε στον κ. Μπαρόζο για να αναλάβει την Task Force. Συνεπώς, ο κ. Ράικενμαχ είναι ισχυρός. Μπορεί να μιλάει δημοσίως και να λέει ό, τι θέλει και όποτε νομίζει, χωρίς να χρειάζεται την άδεια κανενός. Κάποιες δηλώσεις του περί ανάπτυξης και λιγότερης λιτότητας εξελήφθησαν από την DG ECFIN και την τρέικα ως αμφισβήτηση του Μνημονίου, προκαλώντας την έντονη αντίδρασή τους. Κάποιες κυβερνήσεις επίσης δεν αισθάνθηκαν άνετα με εκείνες τις δηλώσεις του. Ο κ. Ράικενμαχ κυκλοφορεί στην Αθήνα με αυτοκίνητο που

του διαθέτει η Κομισιόν, συνοδεύεται από τον επικεφαλής της Αντιπροσωπείας της Επιτροπής κ. Καρβούνη και συναντάται με υπουργούς. Μπορεί αυτά να έχουν ελάχιστη σημασία για οποιονδήποτε εκτός ευρωπαϊκής γραφειοκρατίας, αλλά για τους εντός, ο κ. Ράικενμαχ έχει «προνόμια» που το πρωτόκολλο προβλέπει μόνο για τους επιτρόπους. Προφανώς, δεν είναι ο 28ος επίτροπος της Κομισιόν, αλλά είναι κάτι περισσότερο από τους 33 ισχυρούς γενικούς διευθυντές της Επιτροπής. Εάν η Task Force υπαχθεί στην DG ECFIN, ο κ. Ράικενμαχ είτε θα βρεθεί υπό τον Μάρκο Μπούτι και τον Σερβάας Ντερούζ, είτε θα αποχωρήσει είτε θα καταστεί διακοσμητικό στοιχείο μέχρι να λήξει το συμβόλαιό του, ώστε να σωθούν και τα προσχήματα. Εν τω μεταξύ και έως ότου η ηγεσία της Κομισιόν λάβει τις οριστικές αποφάσεις της, οι δύο ομάδες παραμένουν ξένα σώματα.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΝΤΕΛΑΣ